

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

בקשה מספר: 45

המבקשת:

פלונית

ע"י ב"כ עו"ד שמואל מורן ו/או עו"ד יהודית מייזלס

נגד

המשיב:

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד רועי סידי ו/או עו"ד ברק טל

החלטה

בפני בקשת המבקשת (להלן: האیשה) למתן צווי מידע והסרת חיסיון עורך דין – לקוח בין עורכי דינו של המשיב (להלן: האיש; הערה – אין המדובר בעורכי דינו המייצגים אותו בהליך שבפני), לבין המבקשת, בקשר עם מידע שמסר האיש לעורכי דינו, לכאורה, והנוגע לרכוש וזכויות האיש. לחלופין עתרה המבקשת להורות על זימון עורכי דינו של המשיב לדיון במעמד הצדדים לצורך מסירת המידע (להלן: הבקשה).

א' – העובדות והרקע להגשת הבקשה:

1. הצדדים נישאו זל"ז במדינת ניו יורק ביום 21.5.1997, בטקס נישואין אזרחי, ומיחסיהם נולדו להם ארבעה ילדים שכולם קטינים. האיש עוסק בתחום הפיננסים והייעוץ הכלכלי, בעוד שהאישה אינה עובדת. טענתה המרכזית של האישה, כי האיש "גאון פיננסי", אשר מחזיק ברכוש הצדדים הנאמד בעשרות מיליוני דולרים (ואף מעבר לכך) במסגרת מבנים פיננסיים שהקים ברחבי העולם.
2. בעקבות משבר שנתגלע ביחסי הצדדים, מתבררות בפני תביעות בענייני רכוש, מזונות ובענייני הקטינים. יוער כי בתיק הרכוש בלבד, וחרף "גילו הצעיר" של התיק, נדרשתי ליתן עד עתה למעלה מ-90 החלטות.
3. ניכר כי עוצמת הסכסוך הגבוהה נובעת, כך להבנתי, בעיקר לנוכח טענות האישה לפיהן האיש עושה כל שלא ידו על מנת שלא לחלוק עמה ברכוש הרב והעצום שנצבר להם במסגרת נישואיהם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

ב' - טענות הצדדים:

4. להלן עיקר טענות המבקשת:

א. האיש היה ועודנו הנושא והנותן הבלעדי, בכל הקשור ברכוש הצדדים במשך חייהם המשותפים של הצדדים. לאישה, אשר נתנה את מלוא אמונה באיש, בכל הקשור בניהול הכספים והרכוש המשפחתי, אין כעת כל מידע או הבנה לגבי היקף הזכויות, רישומן, ו/או מקומן.

ב. בעקבות מידע שהגיע למבקשת באקראי או רק לאחרונה והן לנוכח רמת החיים הגבוהה שבה חיו הצדדים, ידוע לאישה כי הצדדים הצליחו לצבור בחייהם המשותפים ממון וזכויות בני ערך רב (בלשון המעטה) בארץ ובעולם. בין היתר, הרכוש נרשם באמצעות מבני נאמנויות בינלאומיים שהמשיב הקים, תחום מומחיותו של האיש.

ג. האיש מסרב למסור לאישה את כל המידע אודות הרכוש ו/או הזכויות הקיימים לו ו/או לצדדים, ואף פועל על מנת להסתיר את המידע באמצעים שונים ומתוחכמים.

ד. על מנת לאפשר לאשה לעמוד על מכלול זכויותיה בתביעה לאיזון משאבים עליה לקבל לידיה את מלוא המידע בנוגע להיקף הרכוש והזכויות, מהאיש. חובה זו מוטלת על האיש הן לנוכח חובת ההגינות, תום הלב והנאמנות המוגברת בין בני זוג והן לנוכח הדין החל.

ה. המידע שהאיש מסר לאישה, במסגרת כתבי טענותיו הוא חלקי ביותר, ואינו מעיד על קצה קצהו של היקף הזכויות האמתיות של הצדדים.

ו. לאישה קיימת זכות לקבל את המידע החסר לה גם מצדדים שלישיים, לרבות מאת עורכי הדין של האיש וחרף קיומו של חסיון בין עורכי הדין לבין המשיב וזאת, שכן המידע שהעביר האיש לעורכי דינו, בקשר עם הרכוש והזכויות של האיש, מהווה פעולה בשם המבקשת ו/או עבורה כנאמן וכשלוח. לפיכך, החיסיון שחל בין המשיב לבין עורכי דינו כוחו יפה גם כלפי האישה, שकेת מבקשת לקבל את אותו המידע.

ז. במהלך החיים המשותפים האיש נועץ במספר עורכי דין, לרבות עו"ד א', עו"ד ב' ו/או עורכי דין נוספים, בנושא זכויות ורכוש הצדדים. מאחר והמידע שמסר המשיב לעורכי דינו, לכאורה, נוגע, בין היתר, לזכויות האישה, ומאחר והאישה נאלצת לאסוף את המידע מצדדים שלישיים, הרי שיש להתיר את מסירת המידע לידי המבקשת, בין באמצעות הסרת החיסיון ובין באמצעות החלת החיסיון על המבקשת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

5. להלן עיקר טענות המשיב:

א. המשיב מתנגד בכל תוקף להסרת החיסיון בינו ובין עורכי דינו בכל נושא ובכל היקף, ובכל מקרה אין לייחס את החיסיון גם למבקשת רק מעצם היות הצדדים נשואים זל"ז, בין היתר לאור זכותו של האיש לפרטיותו.

ב. עו"ד א' ועו"ד ב' ייצגו ו/או מייצגים את המשיב בעניינים משפטיים שונים, לרבות בענייני מיסוי ואשר חוסים תחת ההגנה שבסעיף 48 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א – 1971, ולכן החיסיון הוא חיסיון מוחלט.

ג. עו"ד ב' ייצגה את המשיב גם במסגרת סכסוך שנתגלע בינו ובין המבקשת לפני מספר שנים, כך שיש טעם נוסף שלא להסיר את החיסיון.

ד. המשיב הגיש כתב הגנה מפורט כדבעי, ובכך מילא אחר חובתו לפרט את כל המידע העומד לרשותו בענייני הרכוש. המשיב אף הסכים למתן צו גילוי מסמכים ומידע מכל גורם והתנהל בשקיפות מלאה במסגרת ההליכים בינו ובין המבקשת.

ג' - דיון:

6. השאלה שיש לדון בה היא, למעשה, האם החיסיון, שחל בין האיש לבין עורכי דינו, והמוגן באופן כללי כלפי כולי עלמא, ימשיך לחול גם כלפי האשה בנסיבות המקרה, בו עותרת האשה לקבל מידע על רכוש בר איזון בין שניהם ועל הימצאות אותו רכוש. טענתה המרכזית של האשה, כי היא עותרת, למעשה, לגילוי פרטי רכוש בר איזון בין שניהם, בעוד שסירובו של האיש להסרת החיסיון, הוא המשך ישיר לפעולות ולמחדלים מכיוונו שכל תכליתם מניעת מידע וכפועל יוצא, נישול האשה מזכויותיה שבדין.

7. כבר עתה אני מוצא לנכון לומר כי לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, וגם לנוכח התרשמותי מהתנהלות הצדדים שבפני, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על זימונם של עורכי דינו של האיש לדיון במעמד הצדדים, לצורך מסירת המידע המבוקש לידי המבקשת, ואנמק.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוגי
לפני כבוד השופט יהורם שקד

ג'1 – הדין החל:

8. הערך של חשיפת האמת הוא מעמודי התווך של השיטה המשפטית בישראל והוא ניצב ביסוד ההליך השיפוטי כולו (ר' רע"א 1412/94 **הסתדרות מדיצינית נ' גלעד**, פ"ד מט(2) 516, 522 (1995)). עם זאת, בנסיבות מסוימת קיימת עדיפות לאינטרסים שונים על פני הערך של חשיפת האמת (ר' בש"פ 7064/08 **מדינת ישראל נ' ליאורה ברקו** (פורסם בנבו, 13.08.09), פסקה 32). האיזון בין הערך של חשיפת האמת לערכים אחרים בא לידי ביטוי בחסיונות שהוכרו בדין הישראלי, וביניהם חסיונות המגנים על מערכת יחסים מקצועית המבוססת על יחסי אמון מיוחדים, כדוגמת מערכת היחסים שבין עורך דין ולקוחו.

9. החיסיון בין עורך דין ללקוח עוגן בסעיף 48 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א – 1971 (להלן: **פקודת הראיות**), הקובע בסעיף קטן (א) כדלהלן:

"דברים ומסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוחו או לבין אדם אחר מטעם הלקוח ויש להם קשר ענייני לשירות המקצועי שניתן על ידי עורך הדין ללקוח, אין עורך הדין חייב למסרם כראיה, אלא אם ויתר הלקוח על החסיון..."

כלל דומה מופיע גם בסעיף 90 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א – 1961, המטיל חובה על עורך הדין בהקשר זה.

10. החיסיון בסעיף 48 לפקודת הראיות נועד להגן על זכותו של הלקוח לקבל ייעוץ משפטי ללא חשש ולאפשר לו ליצור עם עורך דינו מערכת יחסים מקצועית פתוחה המבוססת על אמון (ר' למשל עלי"ע 17/86 **עו"ד פלוגית נ' לשכת עורכי הדין**, פ"ד מא(4) 770, 781 (1987); ע"א 327/68 **זינגר נ' ביינון** (פורסם בנבו 11.10.68), אשר אליו הפנה המשיב בסעיף 13 לבקשתו). בשל חשיבותו הרבה של החיסיון החל ביחסי עורך דין – לקוח, מקובל לראותו כחיסיון מוחלט לגביו לא נקבעה בפקודת הראיות נוסחת איזון ולא הוקנתה לבית המשפט סמכות להורות על הסרתו (ר' רע"א 5806/06 **עזבון המנוח נמירובסקי מיכאל ז"ל נ' שימקו** (פורסם בנבו, 13.06.07), פסקה 7).

יחד עם זאת יש להזכיר כי מדובר בחיסיון הניתן **לסוכות הלקוח ולכן הלקוח**, ולא עורך הדין, הוא הרשאי לוותר עליו, בין במפורש ובין במשתמע (ר' לעניין זה למשל ע"א 44/61 **רובינשטיין נ' מפעלי טכסטיל נצרת בע"מ**, פ"ד טו(3) 1599, 1601 (1961); ע"א 442/81 **גרומט נ' סרוסי** (פורסם בנבו 3.10.82)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוגי
לפני כבוד השופט יהורם שקד

11. עוד יש לזכור כי החיסיון האמור חל רק על דברים שיש להם "קשר ענייני עם השירות שניתן על ידי עורך הדין ללקוח". החיסיון לא נועד לאפשר לעורך הדין לשמש "עיר מקלט" לביצוע עבירות, וכך למשל נפסק כי ככל שהלקוח מתייעץ עם עורך הדין ובמסגרת ההיוועצות מוסר לו מידע על כוונתו לבצע עבירה עתידית, הרי שאין תחולה לחיסיון שנקבע בסעיף 48 לפקודת הראיות (ר' למשל ע"פ 670/80 אבוהצירא נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 681 (1981)).

ג'2 – השירות המקצועי שניתן לאיש על ידי עורכי הדין:

12. לשיטת המשיב, עורכי דינו נתנו לו שירותים בתחום המיסוי הנוגע לרכוש השייך לו (ר' סי' 7 ו-9 לתשובתו) ולכן אין להסיר את החיסיון. בעניין זה יש לתמוה על טענתו של המשיב ולפיה מאחר ומדובר בשירות מקצועי בעניינים של מיסוי, הרי שחל עליהם חיסיון בלעדי כלפי המשיב בלבד, שהרי סעיף 65 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], שכותרתו "חישוב מאוחד", קובע כדלהלן:

"הכנסת בני זוג יראוה לענין פקודה זו כהכנסת בן הזוג הרשום והיא תחוייב על שמו ולענין הכנסות מחברה שקופה כהגדרתה בסעיף 1א64 והכנסות מריבית, מדמי ניכיון או מהפרשי הצמדה (לענין סעיף זה – ריבית) וכן מהכנסה שהועברה מקרן להשקעות במקרקעין, כהגדרתה בסעיף 2א64, או מרווח הון, יראו את הכנסותיו כאמור של בן הזוג הרשום ככוללות גם הכנסות כאמור של ילדו שטרם מלאו לו בשנת המס 18 שנים, אלא אם כן הנכסים שמהם היתה ההכנסה מריבית, מקרן להשקעות במקרקעין או מרווח הון, התקבלו בירושה, או שמקורם בפיצויים או בכספי ביטוח שהתקבלו בשל פגיעת גוף".

יוער כי בהתאם להגדרה שבסעיף 1 לפקודת מס ההכנסה בן זוג הוא: "אדם נשוי החי ומנהל משק בית משותף עם מי שהוא נשוי לו".

משאין מחלוקת להיות הצדדים בני זוג, ולאור סעיף 65 לפקודת מס ההכנסה, שיטת המיסוי החלה עליהם בישראל היא בהתאם למודל האיחוד, שלפיו מאחדים את הכנסות בני הזוג וממסים את בני הזוג כיחידה אחת, כנישום אחד. לפיכך, אין זה ברור מדוע סבור האיש כי יש להחיל חיסיון על השירות המקצועי שניתן לו מאת עורכי דינו בענייני מיסוי הרכוש והזכויות השייכים לו, מבלי שהמידע יסופק גם למבקשת, בהיותם "נישום אחד" (ר' גם ע"א 900/01 קלס נ' פקיד שומה תל-אביב 4, פ"ד נז(3) 750 (2003)).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

13. חרף האמור לעיל יוזכר כי בעניינו אין המבקשת עותרת לקבל מידע על השירות המקצועי שניתן למשיב על ידי עורכי הדין, דהיינו באשר להיוועצות בעניין המיסוי, אלא על היקף הנכסים והזכויות של המשיב. אם כן, המידע המבוקש (כך גם בהתאם לטענת המשיב עצמו) אינו מתבסס על הקשר הענייני עם השירות שקיבל המשיב מאת עורכי דינו, לכן גם בהבדל זה טמון הטעם להיעתר לבקשה.

ג'3 – זכאותה של המבקשת לקבלת המידע מאת האיש:

14. המבקשת טענה, למעשה, כי בלא המידע המבוקש על ידה, הרי שלא תוכל להוכיח את תביעתה לאיזון המשאבים וזו "הרעה הקטנה", שכן "הרעה הגדולה" היא חוסר יכולתה לקבל את המגיע לה בסופו של יום. בעניין זה לא יכולה להיות מחלוקת כי גילוי של מידע באשר להיקף הזכויות ואו הנכסים השייכים לצדדים רלוונטי לצורך הדיון בתביעה שעניינה פירוק שיתוף ואיזון משאבים בין צדדים.

15. יוזכר כי על המשיב, כמו גם על כל בעל דין אחר המתדיין בתביעות רכוש כנגד בן זוגו, חלה חובה לספק פירוט מלא של היקף הנכסים והזכויות העומדים לזכותו, הן כפועל יוצא מחובתו להמציא הרצאת פרטים הנתמכת בתצהיר בהתאם לתקנה 258(ד)(ה) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, והן מכך שלולא הצגת מלוא המידע הרי שלעולם לא תוכל המבקשת לקבל את חלקה וזכאותה ברכוש המשותף.

כיוון שכך, הרי שלא יימצא הגון שיחלוק על כך כי בהליך משפטי בין בני זוג נשואים (היכן שלא קיימת שאלה של חבות מושגית), חלה חובה מוחלטת על כל צד לפרוס בפני הצד שכנגד ובפני בית המשפט את מלוא הנתונים על אודות רכוש וזכויות בנות ערך כספי שבידיו וכל ניסיון להימנע מכך, הוא ניסיון שרובצת מעליו עננה כבדה של חוסר תום לב ושל רצון לנשל את הצד שכנגד מזכויות שבדין.

16. לטענת המשיב, הוא סיפק למבקשת את כל המידע הדרוש לה, אולם המבקשת טענה כי למיטב ידיעתה לצדדים רכוש ונכסים בהיקפים גדולים ומשמעותיים מזה שפירט המשיב. בכל הכבוד, טענות המשיב בעניין זה נעדרות תום לב, שכן אם וככל אכן מסר למבקשת את מלוא פרטי הרכוש, מדוע הוא מסרב בכל תוקף ובכל לשון להעדת עורכי דינו בעניינים אלו ממש?!

עוד, ובכל הכבוד, לא אוכל לראות בעין יפה את טענת המשיב לפיה הוא הסכים למתן צו לגילוי מסמכים ולקבלת מידע, אולם הוא מסרב לקבלת אותו מידע מהעדים הנ"ל. ביני לביני, טענות המשיב בעניין זה מלמדות פחות על רצון אמיתי לגלות מידע ויותר על רצון להתיש את המבקשת באמצעות הליכים עקרים שיעלו חרס.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

עוד אוסיף, כי אם אכן פיו וליבו של האיש שווים, מה מונע ממנו לגלות את אשר מבוקש לגלות באמצעות העדת עורכי דינו, זאת כמובן, אם קיים מידע שיש לחשוף. ברור כי בשלב זה, לא אוכל להביע דעה ברורה באשר לעצם קיומו או אי קיומו של המידע אצל עורכי דינו, אולם אזכיר כי התנגדותו הנחרצת של האיש להעדת עורכי הדין, מחזקת מאד את טענת האשה בעניין זה.

17. אין מחלוקת כי ככל שהמידע אודות הרכוש ו/או הזכויות של האיש לא יהיה בחזקתה של האשה, הרי שיהא זה קשה עד כדי בלתי אפשרי (קרוב יותר לבלתי אפשרי) להוכיח את תביעתה ובסופו של יום לקבל את זכויותיה שבדין, בהתחשב בכך שעל פי טענתה, האיש הוא שניהל את כל ענייני הרכוש באופן בלעדי.

אמנם, וכטענת האיש, במקרה כזה על האשה לדרוש צווים לגילוי מסמכים מאת צדדים שלישיים, כגון: מוסדות פיננסיים, חברות ביטוח וכל גוף אחר שמנהל מרשם בעניין זכויות ונכסים, ואכן כך עשתה האשה. יחד עם זאת, במקרה דנן טוענת האשה כי אין די בצווים שניתנו לה אלא נדרש לה מידע המוחזק אצל עורכי דינו של המשיב בנוגע למיקום והיקף הנכסים השייכים למשיב לנוכח נסיבותיו הייחודיות של מקרה זה ובהתחשב בכך שתחום מומחיותו של האיש הוא התחום הפיננסי ויצירת מבני נאמנויות להחזקת רכוש ברחבי העולם.

18. בעניין זה, סבורני כי הדין הוא עם המבקשת וכי ככל שמלוא המידע היה מוחזק בידיה, הרי שלא היה לה צורך בהגשת הבקשה שבפניי או באיתור וחיפוש אחר נכסי המשיב, לכן גם בשל כך יש להיעתר לבקשה.

ג'4 – זכותו של האיש לפרטיות:

19. המשיב טען כי בשם זכותו לפרטיות, אשר היא זכות יסוד על פי סעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, יש להגן על החיסיון שהעניקה לו פקודת הראיות. בעניין זה דעתי כדעתו של חברי סג"ן, כב' השופט א' זגורי בתמ"ש 10-12-38691 ג.ק. נ' י.ק (פורסם בנבו, 7.8.11), לפיה הנטל להראות שהזכות לפרטיות גוברת על הזכות לחיסיון מונחת לפתחו של הטוען לחיסיון.

20. לאחר שעיינתי בטענותיו של המשיב ולאחר שניסיתי להתחקות אחר אותו אינטרס שבשמו טוען המשיב ל"זכותו לפרטיות", מצאתי כי על זכותו לפרטיות של האיש לסגת מפני זכותה של האשה לגילוי ולקניין. יוער כי באותה נשימה שהאיש מפנה לסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ומבקש להסב את תשומת ליבו של בית המשפט לזכותו לפרטיות, ניתן בנקל להפנותו 4 סעיפים קודם לכן, לסעיף 3 לאותו חוק יסוד, לפיו: "אין פוגעים בקניינו של אדם", ובכל הכבוד, הסתרת רכוש או למצער, ניסיונות בלתי פוסקים לעשות כן, הם בבחינת האמור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

[הערה – מטבע הדברים אין בכוונתי לדון במסגרת החלטתי זו בייחס שבין זכויות נוגדות בחוק יסוד, והדברים הובאו אך ורק ללמדך כי קיומה של זכות איננה בבחינת חזות הכל, לא כל שכן, כאשר מנגד קיימת זכות אחרת שאף עליה יש להגן].

21. מעיון בפסיקה שצירף המשיב עולה כי "תכליתו של החיסיון היא בעיקרה לאפשר ללקוח לשוחח עם עורך הדין באופן חופשי, על מנת שהאחרון יוכל לייצגו כראוי. המטרה הישירה אינה להגן על פרטיותו של הלקוח ותוצאה זו היא משנית למטרת החיסיון" (ר' רע"פ 751/15 אברג'יל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.12.15)). בהתאם לנפסק, הזכות לחיסיון היא, למעשה, זכותו של הלקוח להתדיין עם עורך הדין באופן חופשי, על מנת שעורך הדין יספק לו ייצוג ראוי, בעוד שהפרטיות היא רק תוצר לוואי של המטרה העיקרית.

22. אם כן, תישאל השאלה, אם וככל שהמטרה העיקרית עומדת בעינה, אולם תוצר הלוואי נפגם, יש בכך כדי להותיר את החיסיון? על מנת להשיב על שאלה זו סבורני כי יש להידרש גם לנורמות וכללי התנהגות נוספים, אשר יש להחיל במסגרת התדיינות משפטית בין צדדים, כגון חובת תום הלב ועמידה דווקנית על זכות בחוסר תום לב. עוד יש ליתן את הדעת למהות ההליך המשפטי ולמיהות הצדדים שבו, כפי שיובא להלן.

23. ראשית, יוזכר כי חובת תום הלב שבסעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג – 1973 חלה על כל פעולה משפטית או חיוב שאינו נובע מחוזה בהתאם לסעיף 61(ב) לאותו החוק, ובשינויים המחויבים. באשר לעמידתו של צד על זכות שעשויה להתפרש כעמידה דווקנית וחסרת תום לב ר' ע"א 7654/07 גרשון מלך ברקוביץ נ' דוד קורין (פורסם בנבו 11.8.10), שם נקבע כדלהלן:

"כנודע, הדין בעניין תום הלב... שנחשב כמקרה מיוחד של עקרון תום הלב... רואה בו עקרון על, עיקרון "מלכותי", הפורש עצמו על כל תחומי המשפט... הפעלת זכויות – במובן הרחב – ואף במסגרת יחסים משפטיים שאינם חוזיים, צריכה להיעשות בתום לב... כך, עמידה דווקנית על זכות עשויה – בנסיבות מסוימות – לעלות כדי חוסר תום לב" (שם, פסקה כ"ו).

לאור האמור בפסק הדין הנ"ל, בעת שצד כלשהו עומד על זכותו (בענייני הזכות לפרטיות והחיסיון מכוחה), הרי שעליו לעשות זאת תחת המטריה של חובת תום הלב, אחרת עמידתו על הזכות מהווה עמידה דווקנית בחוסר תום לב, שעשויה לסגת אל מול האינטרסים של הצד השני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלונית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

24. לשאלה האם האיש עומד על זכותו בחוסר תום לב יש להשיב בחיוב לטעמי, וזאת מכל אחד מהנימוקים שלהלן:

א. אין מחלוקת כי ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה בעניינם של בני זוג, נדונים בדלתיים סגורות וזאת בהתאם לסעיף 68(ה)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב, תשמ"ד – 1984, ובין היתר על מנת להבטיח את פרטיותם של המתדיינים בעניינים המחייבים את צנעת הפרט. לכן אין זה ברור, לא כל שכן, מטענותיו של האיש, כיצד פרטיותו של האיש תיפגע כתוצאה מחשיפת המידע במסגרת ההליך דנן שמתנהל כאמור בדלתיים סגורות.

ב. כאמור לעיל, ככל שהמשיב נועץ בעורכי דין באשר למיסוי בגין רכוש אותו צברו הצדדים במהלך חייהם המשותפים, ביחד או לחוד, הרי שמסירת המידע מבין זוג אחד למשנהו אינו מהווה הפרה של החיסיון, מאחר והמידע שייך לשני הצדדים באופן שווה לנוכח המודל המאוחד למיסוי בני זוג (ר' הדיון בהרחבה בסעיפים 12-13 לעיל).

ג. המידע המבוקש על ידי האישה נוגע להיקף זכויות ו/או רכוש של המשיב והפעולות שנעשו על ידי המשיב, בעוד שהחיסיון עומד ללקוח לגבי דברים ומסמכים שהוחלפו בינו ובין עורכי הדין מתוך כוונה לסודיות החיסיון עומד ללקוח לגבי דברים ומסמכים שהוחלפו ביניהם מתוך כוונה לסודיות (ר', אליהו הרנון, דיני ראיות 101 (חלק שני, 1985); ע"א 44/61 א' רובינשטיין ושות' בע"מ נ' מפעלי טכסטיל נצרת בע"מ, פ"ד טו 1599 (1961)). החיסיון העומד ללקוח לגבי דברים ומסמכים שהוחלפו בינו לבין עורך דין בקשר לשירות המקצועי שניתן לו על-ידי עורך-הדין אינו מתפרש על פירוט הרכוש ו/או הזכויות השייכים למשיב, אשר קיימת חובה בדין לפרטם במסגרת הליכים בין בני זוג (ר' הדיון בהרחבה בסעיף 15 לעיל).

למעשה, פרטי רכוש וזכויות של צד המתדיין בבית המשפט לענייני משפחה נחשפים לעיני השופט והצד השני ולפיכך אין לומר כי מדובר בחומר אשר הלקוח מסר לעורך הדין על מנת שישמר בסוד או כי הניח שהחומר לא ייחשף. יתר על כן עניין זה לא הוכח כדבעי על ידי המשיב, חרף כי הנטל להוכחת בעניין זה מונח לפתחו כאמור לעיל, ולא כל שכן לנוכח הטיית מאזן ההסתברות החל במשפט אזרחי (ר' למשל פסק דינו של כב' השופט שי שוחט בתמ"ש (ת"א) 99860/99 ח.א נ' ר.י (פורסם בנבו, 10.7.06), עמ' 21 לפסק הדין).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31661-07-16 פלוגית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- ד. על פי חוק יחסי ממון התשל"ג – 1973 החל בעניינם של הצדדים, ומשלא נטען כי הצדדים ערכו הסכם המסדיר את יחסי הממון ביניהם, הרי שלעת סיום הקשר בין הצדדים, לכל אחד מהם זכאות אובליגטורית ברכוש המשותף אשר יש לאזנו. אמנם למבקשת אין זכות או זכאות ספציפית בנכס כלשהו הרשום ו/או השייך למשיב אולם, זכאותה להוכחת תביעתה לאיזון משאבים כתוצאה מהזכות האובליגטורית שקיימת לה, אינה מוטלת בספק וכך גם זכותה לקבל את המידע הדרוש לה לשם הוכחת תביעתה. לכן אין הזכות הפרטיות יכולה לשמש אצטלה מספקת להסתרת המידע מהמבקשת.
- ה. סירובו המתמשך של המשיב להעניק למבקשת את המידע הדרוש לה, אף חרף החלטתי מיום 22.3.17 – החלטה בה הובהר למשיב כי רצונה של המבקשת הוא בקבלת מידע על הימצאות רכוש וכי אין לה כל עניין אחר במידע שהוחלף בין המשיב לבין עורכי דינו – מהווה ראיה נוספת לעמידה על זכות בחוסר תום לב, אשר בנסיבות העניין מחייבת את העדפת אינטרס האישה.
25. לאור כל האמור לעיל ובאיזון בין זכותו של המשיב לפרטיות וחיסיון לבין זכות המבקשת להגיע לחקר האמת, לעשות משפט צדק ולמצות את הדין כך שניתן יהיה לדון בתביעותיה גוברות זכויותיה של המבקשת.
- מאחר ובאיזון זכויות עסקינן, הייתי מוסיף כי לאיש אין כל זכות למנוע מידע מאת האשה, וההיפך הוא הנכון. על האיש חובה למסור פרטי רכוש באופן מלא וללא סייגים. כיוון שכך, ובכל הכבוד, אני מתקשה להכיר באיזו זכות שיש לאיש, זכות שתכליתה היחידה היא מניעת מידע אותו הוא חייב למסור.
26. ייאמר כבר עתה כי בהחלטתי הבאתי בחשבון כי ככל שאין בידי עורכי הדין מידע בעניין רכוש המשיב, אזי לא ייגרם למשיב כל נזק בזימונם לעדות, וככל שאכן קיים בידם המידע אותו חייב האיש היה למסור, הרי לך טעם מבורר להחליט כן.
27. אשר על כן, ומאחר והסתרת פירוט הרכוש ו/או הסתרת זכויות של בעל דין ממשנהו, הן בבחינת חוסר תום הלב שכן "מחובת תום הלב נגזרת חובתו של בעל דין להביא בפני בית המשפט את כלל העובדות הרלוונטיות לצורך הכרעה בעניין" (ר' רע"א 7571/06 כוכבה איטח (סעדה) נ' בנק דיסקונט למשכנתאות בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 29.1.08), פסקה 19), מצאתי לדחות את טענתו של האיש להגן על זכותו לחיסיון מכוח הזכות לפרטיותו. בכל הכבוד וההערכה, אין הדעת סובלת לאפשר למשיב לעשות שימוש במסך החיסיון של עורכי הדין בדבר מידע, שאותו לא סיפק למבקשת, וכעת מבקש למנוע מסירתו גם באמצעות צדדים שלישיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

28. ודוק; כאמור לעיל, החיסיון שייך למשיב ולא לעורכי דינו. חיסיון זה יכול לעמוד לאיש היכן שאין עליו חובת גילוי, אולם חיסיון זה לא יכול לעמוד לו היכן שיש עליו חובת גילוי מלא. אין זה סביר כלל ועיקר למנוע העדת צד שלישי ממסירת מידע שבעל הדין חייב היה למסור בעצמו ולשיטתי, הגנה על "זכותו" זו הנטענת של המשיב, כמוה כמתן הכשר מלא למחדל בלתי חוקי.

29. מכל המקובץ לעיל, לשאלה – האם לאישה קיימת זכות לקבל את המידע המוחזק אצל עורכי דינו של האיש והמתייחס לרכוש הצדדים, אשר נצבר להם במהלך חייהם המשותפים – מצאתי להשיב בחיוב.

ד' - הערות בטרם נעילה:

30. טענת האיש לפיה פעל באופן בלעדי מול עורכי דינו ביחס לרכושו, יש בה אך לחזק את טענת האישה לפיה בחיים המשותפים הודרה האישה מניהול ענייני הרכוש, וזאת בתקופה עובר למשבר ביחסי הצדדים. עתה, מבקש האיש להמשיך ולהתנהל באופן בלעדי מול עורכי דינו כאשר באמתחתו המידע אולם הנסיבות השתנו עם יצירת הקרע ביחסי הצדדים, וככל שהייתה הסכמה מאת האישה לאופן פעולתו של האיש בזמן החיים המשותפים, הרי שהסכמה זו אינה בלתי הדירה.

31. הצדדים האריכו טיעוניהם בעניין הסרת חיסיון בין בנק ללקוח במסגרת ההליכים המתקיימים בבית המשפט לענייני משפחה. האישה טענה כי יש להקיש מהליך הסרת החיסיון בין מוסדות פיננסיים ללקוח ומסירת מידע בין בן זוג אחד לידי בן הזוג השני, לבין ההליך שבפניי (ר' למשל תמ"ש 10-12-38691 וכן החלטת סגן הנשיא כב' השופט נ' שילה (כתוארו אז) בתמ"ש 30482-08-15 מיום 19.9.16, אשר הובאו בטענותיה של המבקשת). לעומתה טען האיש כי החיסיון בין בנק לבין לקוח הוא חיסיון הלכתי יחסי הניתן להסרה על ידי בית המשפט בנסיבות מתאימות ואין הוא דומה לחיסיון החל בין עורך דין – לקוח. ההבדל טמון בכך שלטענת המשיב, האחרון הוא חיסיון סטטוטורי מוחלט אשר לבית המשפט אין שיקול דעת להסירו, ללא הסכמה מפורשת מאת הלקוח. בעניין זה אני מוצא לנכון לקבל באופן חלקי את טענת האישה, שמסייעים בחיזוק טענותיה ובביסוס הצורך בהסרת החיסיון. יחד עם זאת, וכפי טענת האיש, אין דין הסרת החיסיון בין מוסדות פיננסיים כדין הסרת חיסיון בין עורך דין ללקוח שהוא בבחינת החריג לכלל, אך מתחייב בנסיבות העניין ובהתחשב עם התנגדותו הנחרצת של המשיב למסירת המידע הנדרש על ידי המבקשת.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16-07-31661 פלוגית נ' פלוני
לפני כבוד השופט יהורם שקד

32. באשר לטענת האישה להסרת החיסיון שחל בין עורכי הדין של האיש לבין האישה, הרי שלא מצאתי להיעתר למבוקש וזאת בין היתר מאחר שהרחבת בסיס הקשר בין עורך דין לבין לקוח והחלת החיסיון גם כלפי המבקשת מצריכה הגדרת המבקשת כלקוחה של עורכי הדין, ועניין זה בכל הכבוד, לא הוכח כלל ועיקר והוא אף אינו תואם את הדרישות שבפסיקה באשר ליצירת יחסי עורך דין – לקוח (ר' למשל, עמל"ע (י-ם) 55206-09-12 שי רוטנשטרייך נ' לשכת עורכי הדין - מחוז תל אביב (פורסם בנבו, 14.3.13)).

33. אשר על כן ומכל המקובץ לעיל מצאתי להיעתר לבקשה ולהורות על זימון של עורכי הדין – עו"ד א' ועו"ד ב' לדיון המתקיים בפניי ביום 22.5.17 לעדות אודות הרכוש ו/או הזכויות של המשיב. למען הסר ספק, עורכי הדין לא יתבקשו להשיב מעבר לשאלות על אודות רכושו של המשיב, הימצאותו ובכל עניין הנגזר מכך.

ה – סיכומם של דברים:

34. אשר על כן הריני להורות כדלהלן:

א. בתוך 7 ימים תפקיד המבקשת בקופת בית המשפט סך של 3,000 ₪ להבטחת הוצאות העדים - עו"ד א' ועו"ד ב'.

ב. בכפוף להפקדת הסך הנ"ל במועד שקבעתי לעיל, יונפקו לעדים הזמנות לדיון במעמד הצדדים, אשר קבוע בפניי ליום 22.5.17 בשעה 08:45.

ג. יובהר כי על המבקשת להמציא את הזימונים לעורכי הדין ולהופיע לדיון עם אישורי מסירה כדין.

ד. בנסיבות העניין לא מצאתי לעשות צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

ה. החלטתי ניתנת לפרסום בהשמטת פרטים מזוהים.

ניתן היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט